

DEN NORSKE KYRKJE

Rauma kirkelige fellesråd

KULTURDEP.

Kirkeavdelingen

Postboks 8004 Dep

NO- 0030 OSLO

postmottak@kud.dep.no

Oversender Uttale fra Rauma kirkelige fellesråd

STATEN OG DEN NORSKE KIRKE-ET TYDELIG SKILLE

Åndalsnes 30.10.2014

**Arne Hoem
leder**

**Ruth Brennhaug Staurseth
kirkeverge**

Rauma Kirkelige Fellesråd
Vollan 6,
6300 Åndalsnes

Det kongelige kulturdepartement

Postboks 8030 Dep

NO-0030 Osl

postmottak@kud.dep.no

STATEN OG DEN NORSKE KIRKE – ET TYDELIG SKILLE /HØRINGSNOTAT

Uttale fra Rauma kirkelige fellesråd 30.10.2014

På bakgrunn av *kirkeforliket* i Stortinget i 2008, grunnlovsendringer i 2012, Kirkemøtevedtak i 2013 og Sundvolden-erklæringen følger nå Regjeringen opp med et høringsnotat som skisserer en naturlig prosess som må komme fram mot et skille mellom staten og Den norske kirke. Selv om målet er et tydelig skille, synes det nok som at båndene til staten fortsatt er ganske tette.

I vårt fellesråd er det heller ikke alle som ser skillet mellom stat og kirke som beste løsning, det er også delte meninger om hvor arbeidsgiveransvaret for kirkelig ansatte skal ligge, og ikke minst har vi i vårt fellesrådsområde med 7 sokn (et par under 100 medlemmer) og 10 kirker/ gudstjenesteplasser, utfordringer som kanskje få andre fellesråd har, f.eks prestetjenesten). Vi vil peke på noen områder som er viktig for oss i denne prosessen.

1. KIRKENS RETTSLIGE FORHOLD

Departementet foreslår at Den norske kirke blir eget rettssubjekt med ansvar for virksomhet – og arbeidsgiveransvar for prestetjenesten, tilsatte ved bispedømmekontor og kirkerådet. Det foreslås at det nye rettssubjektet er «Kirkemøtet» som Den norske kirke øverste organ

Dette er et nødvendig første skritt på veien mot et «helt» skille mellom staten og Den norske kirke. Men det er forvirrende og uklart når det gjelder navnet på det nye rettssubjekt. Hva er «Den norske kirke»? Er det sokna (som hver for seg også er rettssubjekter) eller er det organet som skal ha ansvar for virksomheten og arbeidsgiveransvaret for de som nå er statsansatt?

At soknet fortsatt skal være den grunnleggende enhet i Den norske kirke og ha en selvstendig rettslig stilling er et hovedsynspunkt som vi er enige i.

Vi støtter også forslaget om at det nye rettssubjektet som skal ha ansvar for virksomhet og arbeidsgiveransvar bør være Kirkemøtet. Dette bør komme tydelig fram i Kirkeloven § 2.

2. ØKONOMI

Departementet fastslår at statens finansieringsoppgave overfor kirken vil være den samme som før, og at den økonomiske ansvarsfordelingen mellom staten og kommunen på kirkens område vil være den samme som før, men i form av rammetilskudd.

Kirkelig fellesråd i Rauma er likevel bekymret for fremtid til vårt område med mange små sokn og dette forsterkes ved departementets utsagn i siste avsnitt i pkt. 1.2.3:
«Departementets utgangspunkter at statens bevilgninger til Den norske kirke ved en utskilling fra staten skal føres videre på samme nivå som tidligere, De nærmere budsjettmessige konsekvensene av reformforslaget vil departementet i tilfelle komme tilbake til i en budsjettmessig sammenheng senere».

Vi merker oss også at det i pkt. 9.5 opplyses:

*»Departementet legger til grunn at staten fortsatt må stå fritt til å vurdere bevilgningene til kirken i sammenheng med de årlige statsbudsjettene, dvs. etter budsjettsøknad fra kirken og med bakgrunn i den generelle budsjettsituasjonen».*⁸

Den foreslåtte § 22 Statens økonomiske ansvar - « Etter budsjettsøknad fra Kirkemøtet gir Staten tilskudd til prestetjenesten og kirkens virksomhet regionalt og nasjonalt. Staten kan gi tilskudd også til andre kirkelige formål.» - dette er en formulering som gir grunn til **bekymring særlig for viktige kirkelige formål som trosopplæring, diakoni og kirkemusikk.**

Departementet går også ut fra at det i kirkens pågående reformarbeid vil « foreligge et potensiale for besparelser og effektivisering».

Vi vil her påpeke viktigheten av at Trosopplæringsreformen sikres midler, slik at et stort og godt påbegynt reformarbeid blir videreført.

Et annet viktig område er diakonien, her trengs det fortsatt midler både til utdanning og kompetanseheving. Rekruttering av kirkemusikere er også en utfordring.

All erfaring tilsier at reformarbeid koster, og vi frykter for de ringvirkninger dette kan få for små fellesråd og sokn. (jfr. KA´s kommentarer til årets forslag til statsbudsjett, bevilgninger til kirken med tanke på tilrettelegging for arbeidsgiveransvar, reduksjon av midler til trosopplæring).

Når bevilgning kommer i form av rammetilskudd ber Rauma kirkelige fellesråd om at departementet er tydelig på målene ved bevilgningene og at tilskuddene ikke blir brukt som kompensasjon for kommunenes økonomiske forpliktelser (Kirkeloven § 15). Vi ønsker at midler til kirken blir øremerket ved statlige overføringer til kommunene.

TILSKUDD TIL KIRKEBYGG

Departementet mener at når det gjelder statens tilskudd til kirkebyggfeltet, bør slike bevilgninger fortsatt forvaltes av staten, begrunnet i kirkebyggenes kulturhistoriske og samfunnsmessige betydning

Kirkelig fellesråd er glad for at departementet fremhever den kulturhistoriske og samfunnsmessige betydningen kirkebygga har, og håper at det gjenspeiler seg i bevilgninger i årene som kommer.

Dagens rentekompensasjonsordning er dessverre alt for liten for det store behov for vedlikehold av kirkebygg vi har i landet.

3. SOKNETS RETTIGHETER

§ 2 Hvert sokn skal være betjent av en prest

Det er foreslått at det i kirkeloven skal taes inn i § 2 at Hvert sokn skal være betjent av en prest.

Forslaget støttes, og videre ønsker en at det skal være stilling av slik omfang at det sikrer regelmessig gudstjenestefeiring og tilgang til kirkelige handlinger og annen virksomhet i soknet. Soknets organer skal ha rett til medvirkning ved tilsetting av prest i eget sokn. Forslaget til en lovfesting av soknets rett til å bli betjent av prest forutsetter en aktiv forpliktelse fra staten til å sørge for en finansiering av en landsomfattende prestedtjeneste.

4. DEN NORSKE KIRKE SOM ARBEIDSGIVER

Departementet foreslår at det nye rettssubjektet overtar arbeidsgiveransvaret for nåværende statlig personell i Den norske kirke.

Kirkelig fellesråd i Rauma støtter forslaget. Alle kirkelige ansatte bør få Den norske kirke som arbeidsgiver.

5. KLAGENEMND

Høringsnotatet foreslår at disiplinærvedtak (oppsigelse, avskjed og suspensjon) for ansatte i det nasjonale rettssubjektet skal kunne påklages til en uavhengig klagenemnd, og at Den norske kirke v/klagenemnda skal være rett saksøkt i saker behandles av denne nemda. Rauma kirkelige fellesråd mener at det er viktig at disiplinærvedtak gjøres endelig av ansvarlig arbeidsgiver. De skal ikke kunne påklages til et annet organ, og det er vanskelig å se en klar begrunnelse for det som er foreslått. Arbeidsmiljøloven regulerer håndteringen av slike saker. Faren for at et slikt overordnet organ i virkeligheten skaper uryddighet, handlingslammelse og ansvarsfraskrivelse er sterkt til stede. Det er også meget uheldig at det skal finnes to forskjellige ordninger for slike saker blant de kirkelig tilsatte. Arbeidsgiver må være rett saksøkt dersom en arbeidstaker ønsker å bringe saken inn for retten.

Det kan være behov for klagemulighet i Den norske kirke. Det vil i så fall handle om klage på vedtak i de kirkelige organene av mer forvaltningsmessig karakter. Noe tilsvarende finnes som ordning i kommunene hvor Fylkesmannen behandler klage på legaliteten i vedtak i kommunale organ.

6. ANDRE LOVFORSLAG

Kirkelig fellesråd støtter forslaget om at bispedømmet fortsatt skal være et lovfestet organ. Vi støtter også at bispetjenesten i bispedømmene lovfestes slik at det ikke hefter seg tvil ved statens framtidige finansieringsansvar også for biskopene.